משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר
לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם
תהיינה לנשים ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל
מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל
וכל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת
מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש
נחלת אבתיו ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי
איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד ותהיינה מחלה
תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן
לנשים ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי
נחלתן על מטה משפחת אביהן אלה המצות והמשפטים
אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל
בערבת מואב על ירדן יריחו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן
וחצרת ודי זהב אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד
קדש ברנע וירי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש
באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה אתו אלהם אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי
אשר ישב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר ישב
בעשתרת באדרעי בעבר הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את התורה הזאת לאמר יהוה אלהינו דבר
אלינו בחרב לאמר רב לכם שבתכם בהר הזה פנו וסעו לכם
ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו וירשו
את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם ואמר
אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם
יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
השמים לרב יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם
אלף פעמים וברך אתכם כאשר דבר לכם איכה
אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם האביו לכם
אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם
בראשיכם ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת
לעשות ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם
ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין

אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין
גרו לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל
תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי
ושמעתיו ואראנו את אחיכם בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשון ונסע מחרב ונלך את
כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם
דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד קדש ברנע ואמר אלכם באתם עד
ההר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה
נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
באשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא
ואל תחת הקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו
אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת
הערים אשר נבא אליהן וישב בעיני הדבר
ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבט ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל
אשכל ויתגלו את ויקחו בידם מפרי הארץ
וירדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ולא אבית
לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו
אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר
עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים
וגם בני ענקים ראינו שם ואמר אלכם לא תערצון
ולא תיראון מהם יהוה אלהיכם ההלך לפניכם
הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם ובמדבר אשר ראית אשר
נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את
בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
המקום הזה ובדבר הזה אינכם מאמינם
ביהוה אלהיכם ההלך לפניכם בדרך לתור
לכם מקום לחנתכם באש לילה להראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם וישמע יהוה
את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר אם
יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה
את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם
זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את
הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא
אחרי יהוה גם בי התאנף יהוה בגללכם
לאמר גם אתה לא תבא שם יהושע בן נון
העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא
ינחלנה את ישראל וטפכם אשר אמרתם